

Núm 5.
Desembre 2016

Sopar de Nadal

17 de DESEMBRE
20.30h

Masia Can Gibert

Carrer Diseminats, 89 · Sant Genís de Palafolls

ÍNDEX

Què pensa la nostra canalla?	4
<small>Clàudia Moreno</small>	
Crònica de la 3a diada "Maduixota"	6
<small>Marc Ruiz</small>	
3d7a: un castell amb llums i ombres	8
<small>Laura Grau</small>	
Gralles i timbals	11
<small>Natàlia Ribé</small>	
Troba el maduixot amagat a cada foto!	12
<small>Marc Rosell</small>	
Els aniversaris del mes	13
Guanyadors del concurs d'Instagram	14

Què pensa la nostra canalla?

Aquest cop, l'equip de canalla, hem volgut fer partícips de l'article a tots aquells nens i nenes de la nostra petita gran colla que sempre ens ajuden a arribar a tocar el cel (què fariem sense ells i elles?!). Així que podrem veure les seves opinions sobre aquesta temporada i sobre la colla.

Està clar que aquesta temporada ha sigut la millor de les tres que hem fet (i que segueixi així!) però, se'ns dubte, el millor moment per la canalla ha estat de la meitat de temporada cap al final, especialment les dues actuacions de Calella on, primerament, vam estrenar i descarregar el 5d7 i, a la segona, vam tornar a descarregar el 5d7 i vam descarregar per primera vegada a la història el 3d7a! També, les colònies van ser un dels moments preferits de la canalla.

Tot i la bona temporada que hem fet, hem passat moments durs, com quan vam caure del 4d7a a Blanes o les actuacions on no hem pogut fer ni el 4d7. Tot i això, hem après dels errors i ens hem aixecat més fortes i forts, que és el més important!

Cada temporada hem d'anar millorant per poder fer castells cada cop més grans, i la canalla creu que ha millorat

respecte la temporada passada. Duen que han millorat la finura a l'hora de pujar (tot i que encara hem de treballar molt), han après a ser més grans com a persones i han notat que han agafat molta més confiança i han començat a animar als que pugen al castell i dubten.

Per la temporada que ve, sense dubte, la canalla vol que la colla segueixi creixent i poder estrenar castells que encara no hem fet, ampliar la gamma de 7 i començar a pujar pisos als castells que ja tenim.

Tothom té un castell que recorda amb especial il·lusió. El castell que més recorden els més petits i petites són el primer 5d7 al setembre i el primer 3d7a al novembre. Veure l'emoció de la colla en descarregar aquests dos castells és una cosa que difícilment oblidaran. A més, també recorden amb molta il·lusió els castells on s'han estrenat en alguna posició!

Pujar a sobre de persones és una cosa que no fa qualsevol i que no tothom s'atreveix a fer, però els nostres petits i petites diuen que quan són dalt d'un castell o d'un pilar se senten orgullosos d'ells mateixos i de tota la colla, amb molta confiança i molt feliços.

Quan arriben a l'assaig i veuen tota la gent de la colla i els nens de la canalla s'omplen d'alegria, perquè veuen com la colla va creixent i és com si cada persona que hi ha formés part de la seva família. Comenten que molta gent s'ha convertit en una part essencial de les seves vides.

Finalment, tot i que estan molt a gust i molt orgullosos de ser maduixots, creuen que hi ha coses a millorar tant als assajos, com en diades. Als assajos creuen que ens falta una mica

d'organització, que l'ordre dels castells es complis i que les caps de tant en tant s'obliden de cridar alguna persona que puja al castell (Ai, aquestes caps! Si no desapareixessiu sempre...). A les diades, hi ha diversitat d'opinions. Mentre uns diuen que els agradaria que la canalla pogués veure els castells, altres diuen que no troben que res hagi de millorar ja que la canalla està entretinguda i creuen que el millor és veure l'alegria de la colla quan descarreguem un castell i com ens ajudem quan fem llenya o un intent desmuntat.

Crònica de la 3a diada "Maduixota"

Amb el resultat de l'actuació de la Festa Major a Calella encara força present, la celebració de la nostra Diada, també a Calella potser no venia precedida d'aquella "aura" que representa una actuació casteller per Festa Major, a plaça pròpia, on se sap que la plaça estarà plena de gom a gom i, com en el cas de la Festa Major de Calella, que cal donar-ho tot perquè molts ulls estaran pendents de la teva actuació.

Potser també, com que el castell de major dificultat de la temporada, el 5d7, ja l'havíem abastat precisament a la Festa Major de Calella, la pressió en aquest sentit podia ser menor.

5d7

Per no fer un abús de la plaça de l'Ajuntament de Calella, i perquè es fa difícil aconseguir omplir una plaça com aquella si s'hi actua molt sovint, es va decidir traslladar l'actuació a la plaça de l'Església, lloc de més pas també que no la plaça de l'Ajuntament. I en aquest sentit, sembla que el canvi va anar prou bé (fins i tot algú comentava de l'avantatge de disposar d'algun forat al terra per encabir-hi algun baix i tenir els segons més a prop de les primeres mans...).

I tot i que sí, que el 5d7 ja l'havíem pogut abastar al setembre, la Diada que se'ns plantejava era una diada de màxims: no hi havia cap castell assajat per damunt dels castells que havíem de dur a plaça. I per acabar-ho de vestir, un castell encara no dut mai a plaça: el 3d7 amb agulla. Realment, el repte era majúscul.

El programa plantejat era doncs 5d7, 4d7a i 3d7a; sortir de 5d7, un castell bastit només una vegada, no era una qüestió menor. Aquesta sortida, segons com, podia condicionar i molt el desenvolupament de la resta de la diada. I també calia tenir en compte una cosa: les mans per a la pinya que ens podien oferir Xerrics i Castelldefels, no eren, per raons òbvies, les mans que ens van poder oferir els Minyons de Terrassa i els Carallots a la Festa Major de Calella, pel que era evident que era la nostra pinya la que havia de donar aquell plus de més per a que, d'entrada, el 5d7 pogués tenir totes les garanties d'èxit. I a fe de déu que la pinya va saber donar aquest plus de més (sense oblidar, per cert, la inestimable ajuda dels amics del rugby de Tordera).

El 5d7, tot i no ser perfecte de mides, va pujar amb convicció; aquest és potser el fet diferencial respecte altres vegades: la convicció de la colla que es pot fer el castell i, especialment, la confiança de la canalla en el treball de la resta de la colla perquè el castell, malgrat no estigui parat del tot, pugui mantenir-se el temps necessari perquè es pugui culminar amb èxit. Pràcticament van caldre 2 minuts (casualitat o no, el mateix temps que pel primer 5d7) des que van sonar gralles fins a dibuixar-se la segona aleta). L'alegria pel segon 5d7 completat era justificada, a més que començava a dibuixar una diada que podia ser històrica (i en sols 3 anys, ja en van unes quantes...).

El 4d7 amb agulla, de la segona ronda, va resultar potser el castell més plàcid de tota la diada. Si just una setmana abans s'havia hagut de desmuntar a Badalona, aquesta vegada va pujar perfecte de mides (dels millors quatre fets mai) i el ritme del castell va ser excel·lent en tot moment. El pilar, solvent, va fer la seva feina i també el segon 4d7 amb l'agulla de la temporada quedava dibuixat.

3d7a

Toc de vermut

la convicció amb qu s'enfronta i el treball continu al llarg de la carregada; la descarregada, potser sí que va ser més un "campi qui pugui"; amb tot, el pilar va quedar sol damunt la pinya i, potser amb menys dificultats del que s'esperava, es va poder descarregar enmig de l'eufòria maduixota. No era per menys: nou castell i millor diada 'maduixota'!!

Súper vano de 5

L'Esteve en el moment de notar com l'Aixa ja era a la pinya i, per tant, el 3d7a era a punt de ser descarregat

Amb aquestes credencials, estava molt clar que el tercer castell de la diada havia de ser el 3d7 amb l'agulla. Els nervis i les tensions, fruit d'encarrar un castell mai dut a plaça, eren lògics i evidents. L'estructura del 3 tampoc és que fos excel·lent de mides, però el treball amb el 3d7 al llarg de tota la temporada es va veure reflectit amb, una altra vegada,

De l'actuació de les colles convidades, dels Castellers de Castelldefels destacarem el 3d7 amb l'agulla carregat (demostració que no és un castell fàcil de per si) i un ferm 4d7, mentre que dels Xerrics d'Olot cal destacar el 3d7 que és el castell de 7 més lluny que han fet de casa seva. Cal agrair a tothom l'ajut mutu a les pinyes i el bon ambient a plaça.

Pilars

Si havíem iniciat la diada amb 3 bons pilars de 4 d'entrada, la sortida, amb un súper vano de 5 també va deixar una imatge molt fotogràfica i que, després del que ja és un tradicional pilar amb folre de canalla (es mereixen el seu moment de glòria, és clar que sí), va permetre cantar, i ben alt i ben fort: I TOT DESCARREGAT!

I també, cal apuntar-ho, bons i macos pilars de 5 de Castelldefels i Xerrics d'Olot!

Es pot acabar millor una temporada? no ho sabem, però segur que va és una de les millors maneres de fer-ho. I sols un apunt: és perillós anar estrenant nous castells a cada temporada; ens estem malacostumant i hi haurà alguna temporada (que sigui per d'aquí a molts anys però!) que potser no passi...

Ara toca descansar, gaudir de les vacances, i, sobretot, renovar forces per tornar l'any vinent amb més il·lusió si és que això es possible!

Carrer Església de Calella durant la cercavila

Foto de grup després de la nostra millor diada

3d7a: un castell amb llums i ombres

Aquesta temporada, els Maduixots hem aconseguit descarregar dos castells inèdits per nosaltres, el cinc de set i el tres de set amb l'agulla. Mentre que el cinc de set va arribar aviat i va resultar relativament fàcil de treballar, el tres de set amb l'agulla s'ha fet esperar més i ens ha presentat més problemes en la feina d'assaig. Per sort, però, ens n'hem acabat sortint i hem aconseguit descarregar el castell a la primera. No obstant, són moltes les colles que han ensopagat amb aquest castell i que fins i tot han decidit no seguir assajant-lo, tot i fer castells del mateix o més alt nivell. Per contra, són pocs els que el dominen. Avui descobrirem diversos casos d'èxit i fracàs del 3d7a de la mà dels seus propis protagonistes: veurem per què pot arribar a ser tan complicat aquest castell aparentment senzill. Això ens servirà per prendre nota dels aspectes delicats d'aquest castell, i també per valorar la gran feina feta per poder-lo descarregar.

3d7a de la diada a Calella

Dins el reduït grup de colles que dominen el 3d7a, trobem els **CASTELLERS DE CALDES** (5). En **Didac Mayol**, cap de colla, assegura que han anat solucionant pel camí problemes de tot tipus: tancament de la pinya i capacitat de mantenir-se en posicions incòmodes, canvis al tronc per prescindir dels membres del pilar, i fins i tot la recerca d'una nova enxaneta (l'habitual havia de ser l'acotxadora

per poder entrar al pilar). Després d'aquesta odisea, estan gaudint dels beneficis que els suposa tenir-lo en cartera, podent-lo portar a plaça amb pocs efectius i mantenint el títol de colla de set i mig, ja que el 4d7a i el 5d7 els poden fer pocs cops l'any. Els **CASTELLERS DE SANT VICENÇ DELS HORTS** (5) també compten sovint amb aquest castell. En **Marc Catalán** ens explica que li han trobat les bones mides al tres, cosa que no els ha estat fàcil. Això els ha permès treballar de valent aquesta estructura, que han aconseguit perfeccionar tant que fins i tot s'han plantejat el 3d7 per sota. També els **XIQUETS DEL SERRALLO** (11) tenen el 3d7a per bandera; i l'altra colla petita de Tarragona, els **CASTELLERS DE SANT PERE I SANT PAU** (7), el sovinteja a les places on no porta castells de vuit.

Però hi ha qui l'ha patit més. Els **CASTELLERS DEL RIBERAL** (1i) van portar a plaça el 3d7a a finals de temporada, però es va quedar en intent. L'**Hervé Pi**, ex cap de colla, ens explica que és un castell que volien portar al Concurs de Torredembarra, però que finalment no van provar després de només carregar el 4d7a. Al novembre ja duien temps treballant-lo a l'assaig, però la seva debilitat se centrava en el pilar: s'estrenava i no s'havia descarregat mai sencer sobre pinya. Un problema que comparteix la **COLLA CASTELLERA DE FIGUERES** (3, 1c) que han sigut aquest 2016 una de les colles regulars de la gamma alta de 7. La **Berta Sayeras**, de l'equip de canalla, insisteix en la delicadesa del pilar: en el seu cas, alguns canvis forçats de pilaners (per no perjudicar l'alineació del tres) no els han acabat de funcionar. Els **ARREPLEGATS DE LA ZONA UNIVERSITÀRIA** (1) acaben de recuperar el 3d7a que, tot i ser una colla que ja sovinteja els castells de 8, no descarregava des del 2009. En **Roderic Pico**, ex cap de colla, assegura que és un castell que es plantejaven sovint per l'avantatge que suposava poder-lo fer en diades més petites, però els últims anys no van aconseguir quadrar l'encaix entre la pinya i el tronc. **Gerard Gállego**, l'actual cap de colla, també destaca que no es va valorar encertadament la dificultat del castell, i no se li van dedicar prou hores.

Però hi ha colles que fins i tot eviten el 3d7a, és a dir, que no l'han intentat cap vegada el 2016, com en el cas insòlit de la **COLLA JOVE DE BARCELONA**. Aquest any han assolit el 5d7a en dues ocasions, però sense treballar abans el seu pare natural, el tres. En **Victor Abuin**, explica que el 3d7a els resultava incòmode a la pinya i requeria un tronc molt especialitzat que no deixava espai a canvis, pel qual aquest any no l'havien plantejat. No obstant, la possibilitat d'anar a la jornada de dissabte del Concurs els va motivar a

buscar ràpidament el 5d7a per entrar-hi, tot i que els presentava els mateixos inconvenients tècnics. També sorprèn el cas dels **MINYONS DE L'ARBOÇ**, una colla acostumada a treballar amb pocs efectius. L'**Eliseu Alegre** ens diu que no fan el 3d7a perquè tenen baixa tolerància a la frustració, i el castell els va donar massa maldecaps: se'ls deformava la pinya, no els sortia el tronc... La colla es va desmotivar i va decidir deixar-lo de banda i optar per treballar altres objectius, com el 2d7 i el 4d8. Objectius que també han perseguit els **CASTELLERS DE BERGA** (1), prioritzant així el treball amb les estructures de quatre i deixant més apartat el 3d7a, segons ens explica la **Joana Tarrés**. Aquest castell, en ser una mica més complex que el 4d7a, els requeria un temps a l'assaig que no podien aprofitar per al treball d'aquests objectius més ambiciosos. Aquesta postura és compartida per altres colles de la gamma alta de 7 i bàsica de 8, com els **CASTELLERS DE LA SAGRADA FAMÍLIA** i els **CASTELLERS D'ESPLUGUES**.

3d7a dels Castellers de Badalona

Així doncs, dins el panorama casteller de les colles de set i mig trobem opinions i experiències molt diverses respecte aquest castell. El que per uns és un gran recurs per **donar qualitat a les diades amb pocs efectius**, per als altres és motiu d'**excessiva frustració** o bé una **pèrdua de temps** de cara al treball d'altres objectius. Una de les dificultats més freqüents és el **dobte repte a troncs**: aconseguir un pilar suficientment estable i autònom com per no provocar l'obertura de la pinya, que sol comportar baixes en el tronc habitual del 3d7. Buscar noves

peces que funcionin en un tres, que a més treballa més obert de l'habitual, és un dels obstacles que els Maduixots hem aconseguit superar. L'altra gran batalla guanyada és la de **tancar amb èxit la pinya**, molt compacta i gens còmoda per als seus integrants: principalment per les croses, que s'han d'encabir en un espai molt reduït. Això encara resulta més complicat quan s'assaja amb molts menys efectius dels que es tenen a plaça, ja que hi ha molt més risc d'obertura per la poca pressió. Totes aquestes dificultats que representa el tres amb agulla es veuen també accentuades i reflectides en les colles més grans. De fet, fins aquesta temporada, els Castellers de Vilafranca eren els únics que havien descarregat el 3d9 amb folre i agulla. Enguany, s'hi han sumat la Jove de Tarragona i els Minyons de Terrassa.

Ara ja sabem quines són les claus, així que el recorregut d'aquest castell a la colla resta a les nostres mans... Ens podrà servir per treballar altres reptes com el 3d7 per sota? L'utilitzarem com a eina per guanyar avantatge al Concurs? L'aconsegurem poder portar a les diades menys importants, o fins i tot en solitari? L'apartarem per deixar pas a l'assaig d'altres objectius? Veurem què ens depara la propera temporada!

Primer 3d9fa descarregat de la història, pels Castellers de Vilafranca

Troba el maduixot amagat a cada foto!

DESEMBRE 2016		GENER 2017		FEBRER 2017	
1	David Perpinya	1		1	Alfons Sanchez
2	Dolors Nogueras	2		2	Joan Anfronts
3	Juan Moreno	3		3	Sònia Viñolas
4		4		4	Lluna Palonka
5		5		5	
6	Ainhoa Pla Laia Frigola Sergi Fuster	6		6	
7	Miriam Camargo	7	Meritxell Mateu	7	
8		8		8	
9		9		9	
10		10		10	
11		11	Dolors Serra	11	
12	Verònica Fernández	12	Jaume Roig	12	Jose Aquilino Moya Eulàlia Moral Neus Viure
13		13	Xènia Sánchez	13	
14	Jana Maynou Magda Pi Marta Comas Vinyet Alvarado	14	Joan Crosas Masnou Marcel Farre	14	
15	Albert Martí Marc Rosell Xavier Roger	15	Marina Serra	15	
16	Pol Torrent	16		16	
17	Martina Bigas	17		17	Jordi Burjons
18	Georgina Reyes Júlia Bigas	18	Carmen Maturana Yasmin Argaz	18	
19	Adrià Subirana	19		19	Arnau Noheras
20	Robert Subirana	20	Guillem Vallicrosa	20	Nil Clusella
21		21		21	
22	Roberto Moral	22	Mercè Masferrer	22	
23		23	Alicia Pujol	23	
24	Dani Frigola Jesús Reyes Sònia Clos	24		24	
25	Olatz Taure	25		25	
26		26	Lidia Carre	26	
27		27	David Ordoñez	27	Carles Carro "Titus"
28	Santi Garcia Silvia Viñas	28		28	Clàudia Moreno Lidia Moreno
29	Carlos Rodríguez Martí Robert	29	Eduard Teys		
30	Maribel Alías	30	Aitana Ruiz David Mora		
31		31	Eva Teys		

Guanyadors del concurs d'Instagram

Novembre
@fleurfieldcastells

Setembre
@annaortegaalarcon

Sonia Gallen

Octubre
@sgallenu